

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 40.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366869024.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Holger saae hendes Offer, han trykkede hende taus til sit bankende Hjerte og hun vedblev: »den Steen, som din Sjælefyende har forlangt for din Frelse, er den farligste af alle Hemmeligheder i Naturen, og mange Viise have for dens Skyld grundet sig til Vanvid Den har fordum ligget under Roden af Kundskabens Træ, nu ligger den paa Havsens Bund, hvor den fromme Apostel har nedkastet den, paadet den ikke skulde blive til Fordærvelse for Menneskene. Den hører ikke hjemme paa Jorden, og endnu mindre i Himlen; men drager ofte, ligesom magnetisk, Væsner til Jorden fra den Verden, hvorfra den er kommet. De elske og søge denne Skat; men have ikke Magt til at hæve den, formedelst det hellige Billede, som staaer paa Kysten, hvor den er nedkastet. Ved Ancona paa Italiens Kyst staaer et Madonnabilled af Marmor, og hundrede Skridt derfra ligger Stenen. Den har Form og Størrelse som et Menneskeøie, men er sort som Kul og lyser om Natten som Ild; derpaa kan du kjende den. Naar den kan frelse en Menneskesjæl, kan en uskyldig Haand hæve den, og det er en Velgjerning for Menneskene, at den kommer tilbage til den Verden, hvor den hører hen; men det kan kun skee ved et Menneske, som staaer paa det farlige Overgangspunkt mellem Lyset og Mørket.«